

SOL ORIENS, ac dulce iubar, per nubila vultum
Expandens roseum, et radius loca cuncta serenans,
Tribuita expulsi tenebris luctus, fugato!
Non dubitamus adhuc Te Solem dicere, luci
Amula lux nostra, ac mundi melioris origo:
Luce, calore orere, atq; Novo modestamine nobis
Sol aliquando tui post ultima fata Parentis.
Non Te Saxoniam tantum, Mosiamq; feracis,
Lusatiaq; Solum, perficisq; habitata Sorabis
Obsequiosa colet regio, Dominumq; vocabit.
Et renovata tuis Transcribet Tempora factis:
Ipsa tuos vultus mirabitur cetera terra,
Prædulcis Patria Columnæ Fulcrumq; Salutaris.
Aplaudo perfusus honoribus ipse fletibus
Lætissimâ suâ, salvere deinde iubet Te,
O Saxo Junior, dudum Pro-Matrecchio nostra
Lusatia terra, Cælo aplaudente creatus.
Salve Sol oriens nobis, Sol auree, salve:
Salve iterum atq; iterum nobis Sol, fatæ Georgi,
Quærisfidung! olim Phœbi moderare laborem,
Tranquilla bona deducturus tempora Cælo
Ac Casaroveis felicem Tutoribus aram.
Purpureum interea ver, famosissimus annus
Arboribus frondes, et apertis oramina carpi
Restitueris, nitidis pingat tibi floribus: Estas!
Te beet, et succata Ceres, et Elefia flabra.
Te exilaret pomis gravidis Bacchisq; racemis
Fructumq; tenig! suâ Te retiat aurâ:
Dives opum et læp! spicarum murere turpens,
Et primis similis pelli, quum pulcherrimus orbem
Condidit, et rebus maturis reddidit ortus.
Sic quæq; Druma Tibi faveat, non grandire pugnas,
Nec stivilore rigens, aut tristi frigore cadens:
Sed placido tepesacta naso zephyrisq; vesleta
Quod superest: Augusti hæc est celsissime Honor
Vivo Deo, Patria, Templisq; Scholisq; Facisq;
Lusatia imprimis nostra, Pro-Matrecchio, vive
Vive, vige, Euboiæ transcendesq; pulveris annos.

Martinus
Musiv. Lusat.